

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 10 Σεπτεμβρίου 1883

Ἄριθ 10+140

ΝΕΚΡΟΣΗΜΟΝ

Προχθές πρὸ ἡμερῶν ἐφόρησε καὶ ἐβρωμολόγησε τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη.

Κατὰ τοὺς νεκροσκόπους ποῦ δὲν κάνουν κάμμειαν δουλειὰ καὶ εἶναι γιὰ τὰ μάτια καὶ γιὰ νὰ τραβοῦν τὸ κολόκουρο, ἢ ἀσθένεια τοῦ ὑπουργείου εἶναι ἐπερπαρηφορολογίτις καὶ περὶ μεγάλης κουταμάρας.

Γενομένου ἐκτάκτου ἐξουσιαστικοῦ συμβουλίου—στὰ βαθεῖα ἑλληνικὰ τόρριζα καὶ δὲν ξέρω πῶς θὰ βγῶ πέρα—ἀπὸ Δεληγιάννη, Πετιμεζᾶ, Δεληγιώργη, Ράλλη καὶ λοιποὺς, ἀποφασίστηκε ἡ πτώσις καὶ τὸ πέσιμο τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη, τὸ ὁποῖο πέσιμο θὰ γίνῃ ἅμα ἔρθῃ ἡ βουλή, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Τρικούπης ἔβανε μαχαίρι καὶ σπαθὶ σ' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ὁσοῖτ' αἶμα μετὰ τὰ κομμάτια τῶν πρώην καίπαρκατηθέντων ὑπουργῶν.

Τώρα θὰ μοῦ κάνετε μιὰ πολλὴ μεγάλη καὶ σπουδαία ἐρώτησι :

— Καὶ ὅταν πέσῃ ὁ Τρικούπης ποῖς παρακαλῶ θὰ ἔρθῃ στὰ πράγματα ;

Αἰ αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω. Αὐτοὶ εἰ διαβόλοι συμφώνησαν νὰ τὸν ρίξουν μόνο καὶ μετὰ ταῦτα, γέα μιχθῆτω πυρὶ—ἄς χαλάσῃ ὁ κόσμος.

Τέλος νὰ μὴ τὰ πολυλογοῦμε, τὸ ὑπουργεῖο τοῦ Τρικούπη πέφτει ἅμα ἔρθῃ ἡ βουλή, τώρα θὰ γίνῃ διάλυσις, ξεμουάλισις, καὶ ποῖς θὰ τὴν πάρῃ, αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω.

Μήπως ἤμαι γὼ μέσα στὸ μυαλὸ τοῦ βασιλεῆ ;

Αὐτὸς συγκαλεῖ καὶ διαλύει, λέει τὸ Σύνταγμα, τὰς βουλὰς, ἄς κάνῃ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ὅ,τι θέλει.

Κεῖνο μόνο ποῦ ξέρω εἶναι, ὅτι = θάρθη καὶ ἡ ἀράδα μας. καὶ τότε μετὰ καμπόσους θὰ ξεκαθαρίσωμε κατὶ σκουργιασμένους λογαριασμούς.

Δὲν ἔχει ἐδῶ, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι τὸ ρωμέικο; = ἀράδα σου καὶ ἀράδα μου.

Θάρθη λοιπὸν καὶ ἡ ἀράδα μας, ἂν ἔρθῃ, ἂν δὲν ἔρθῃ, μὴ σῶσῃ νάρθη.

Ἰπομονή, κύρ Θόδωρε, ὡς ποῦ νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ σου.

Περὶ Κουμπάρη.

Θὰ θυμάστε ὅτι τὸ δικαστήριον μετὰ κάθισε τρεῖς μέραις φυλακῆ, γιὰτι γιὰ χωρατὰ ὠνόμασα τὸν Κουμπάρη τρελόν, ὅχι γιὰ νὰ τὸν προσβάλλω τὸν ἄνθρωπο, γιὰτι τὸν ξέρεϊδλη ἢ κοινῶν ἂν ἦναι ἢ δὲν ἦναι τρελός, ἀλλὰ γιὰτι ἔτσι ἀπάνω στὰ κέφια μου, καὶ γιὰ μιὰ ἀνόητη καὶ ἀπερίσκεπτη πράξι ποῦ ἔκανε τὸν εἶπα, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι τρελός ;

Ὡς μὴ ἔχοντας κάμμειαν δουλειὰ ὁ ἄνθρωπος, νόμισε ὅτι ἡ μόνη δουλειὰ του εἶναι, νὰ τὰ βάζῃ μ' ὄλον τὸν κόσμον στὰ καλὰ καθούμενα.

Τί τοῦ μέλλει, ἀκατολόγιστος δηλαδὴ θεοπάλαθος, εἶναι ποῦ εἶναι, ἄρα νόμισε ὅτι γιὰ νὰ βρισκεται σὲ δουλειὰ, νὰ πηγαίνῃ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο στὰ δικαστήρια.

Δουλειὰ δὲν εἶχε, καὶ δουλειὰ βρῖκε, χωρὶς νὰ σκεφτῇ ὁ ἀκατολόγιστος, ὅτι τῶν δικαστηρίων ἡ δουλειὰ εἶναι, ὅχι νὰ βάζουν τοὺς ἀκατολόγιστους γινῶσι, διότι δὲν εἶναι φρενοκόμοι, οἱ δικασταὶ ἀλλὰ γιὰ νὰ τιμωροῦν τοὺς προσποιομένους, ὅτι εἶναι ἀκατολόγιστοι, γιὰ νὰ ἀθωωθοῦν.

Ἐδικάστηκα λοιπὸν χθὲς κατηγορῶν τὸν Κουμπάρη, ὁ ὁποῖος ἤρθε νὰ με σκοτώσῃ, γιὰτι λέει, εἶναι ἀκατολόγιστος (νὰ ὄρατον ἐπιχειρήμα, νὰ πηγαίνω νὰ σκοτώσω τὸν κόσμον, καὶ ἐπειτα νὰ λέω πῶς εἶμαι ζουρλός) καὶ καταδικάστηκε ὁ ἀκατολόγιστος Κουμπάρης μ' ὄλον τὸν ἀκατολογισμό του εἰς τριῶν μερῶν φυλάκισι καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

Ἐπειδὴ ἡ δικαιοσύνη εἶναι δικαιοσύνη, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται οὔτε ἕνα εὐχαριστῶ νὰ πῶ πρὸς τὸν πρόεδρον, τὸν εἰσαγγελέα καὶ λοιποὺς δικαστὰς, ἂν καὶ δίκασαν αὐτὸν ἐπεικῶς, ἀλλὰ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἐντίμους δικηγόρους, οἱ ὁποῖοι προσεφέρθησαν εὐγενικὰ νὰ με ὑπερασπιστοῦν αἰθόρμητα, τὸν κ. πρώην βουλευτὴν Κατσαντρῆν, κ. Λεβιδῆν, κ. Ζυγομαλᾶν κ. Ράκον Χειδᾶν καὶ Οἰκονόμου, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεὶς καὶ κἀνένας καταδέχτηκε νὰ λάβῃ τὸν λόγον γιὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὸν κατηγορούμενον Κουμπάρην, ὁ ὁποῖος ἔστοντας μετὰ τὸ νὰ μὴ εἶχε ποῦ πλέον νὰ βασταχτῇ, ἐζήτησε ὁ ἴδιος διὰ τοῦ δικηγόρου του ὅτι εἶναι τρελός = ἴσον = ἀκατολόγιστος, καὶ δὲν ξέρεϊ τί τοῦ γίνεται καὶ τί κάνει.

Ἔτσι λοιπὸν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁ Παληάνθρωπος σας βγήκε κι' αὐτῇ τῇ φορᾷ ἀσπροπρόσωπος, ὅπως ἦτανε πάντοτε, καὶ σεῖς, ὅσοι λέγατε, μετὰ φούρκα :

Βρέ, Δελιγιάνρη, έτσι μου τήν έπαιξες, κατηγορητήριο μου κάνεις ;
— Δέν σε γνωρίζω ποιος είσαι.

Κύριος «Παληάνθρωπε».

Δέν ξέρω σάν πόσο θα μπιρέσω με τή γλώσσα σου να δώσω απόκρισι 'ς τόν πραγματικό κείνον παληάνθρωπο που έγραψε 'ς τόν προχτεσινό Παληάνθρωπο περι δια τήν λοταρία του βραχιολιού, ότι πως δε βγήκε ακόμα και ότι πως έχει φόβο μπά και του φάμε μαζί τήν 1,25 του. Θα πολεμήσω όμως μ' όλη μου τή δύναμι και πιστεύω να τόν φτιάσω καλά τόν παστρικόνε κείνονε, που νεμίζει ότι σάν τά μούτρα του είναι ούλος ό κόσμος. «Έξ ιδίων κρίνει τ' άλλότρια». Λαβε και μιá 'λληνικούρα.

Η λοταρία του βραχιολιού, κύριος παστρικό φοβιτσάρη, δε βγήκε ακόμη, γιατί δεν σωθήκανε τά νούμερα' και επειδή της έχεις τόσο μεγάλο φόβο μπά και σου φάνε τή 1,25 σου και τόση μεγάλη φούρια για να βγή, ή φέρ' τόν μπουλέτο σου να πάρης πίσω τά λεφτά σου, ή έλα να πάρης όσα νούμερα μένουνε και να βγή ύστερ' από τρεις μέραις.

Υστερ' από τά λίγα τούτα λόγια για κείνονε που έγραψε, του δίνω και λογαριασμό πόσα μπουλέτα ζωδευτήκανε, πόσα μένουνε, και ποιοι ζωδέψανε και ποιοι δεν μπήσανε.

Ό κ. Αντωνάκης Τερζάκης εξώδεψε 160. Ό κ. Διονύσης Διονουσιάδης ως τήν ώρα 140. Ό κ. Νικολάκης Μιχαήλ ταμίας του τελώνειου, ως τήν ώρα 80. Ό κ. Στυλιανός Κακοράτος 40 ούλοι τούτοι στον Περαιά. Ό κ. Γιάννος Μομφεράτος 50. Ό κ. Ταβουλάρης 32. Ό κ. Αλεξιάδης 26. Ό κ. Βασιλείου σπετσέρης 9. Ό κ. Φιλιππίδης 15. Ό κ. Νικολάκης Οικονόμου 20. Ό κ. Κωνστ. Αίγινίτης 10. Ό κ.

Βαγγέλης Μενιδιάτης 30. Ό κ. Χρήστος Κανδρός 37. Και 5 κ. Βαγγέλης Παναγιωτόπουλος 359. Ωστε μηνέσκουνε 502 ακόμη νούμερα.

Και πως να ζωδευτούνε τά νούμερα τής λοταρίας που πολλοί δε θελήσανε να πάρουνε ούτε ένα; Και για να δής ως φ-αίει ή τσιφουτιά σου γράφω καμπόσα όνόματα που διά-ξανε -ό παιδι που τους πήγε με γράμμα τής λοταρίας. Ό κύριος Νεγρεπόντης ένας, ό κύριος Βούρος δύο, ό κύριος Μερκάτης τρεις, ό κύριος Θεολόγης τέσσαρες, ό κύριος Ευθυμίου πέντε, ό κύριος Τσατσος έξη, ό κύριος Κτενας έφτα, ό κύριος Κανέλης όχτώ, ό κύριος Αλσωπης έννια, Μαλκονδρίνος δέκα, και τόσοι άλλοι που αν τους γράψω θα σου γεμίσω τόν Παληάνθρωπο.

Τούτα σώνουνε προς δια τόν παρόν. Κείνοι δε που έχουνε πρεμούρα για να βγή γλήγωρα αν πάρουνε κάμμια τριανταριά να τά ζωδέψουνε στους φίλους του για να ξεμπερδέψωμε.

Σημ. Παληανθρώπων. Υστερα απ' αυτά θαρρώ πως κανείς δεν έχει τόν δικαίωμα να μου ζητήση περιπλέον άλλη εξήγησι και είμαι άσπρμούτσινος.

Ένα παιδί

κηρτικόπουλο δεκαπενταχρονίτικο Γεώργιος Μισόπουλος όνομαζόμενο, χάθηκε από δω και 15 μέραις, και όποιος τόν βρήκε, ως τόν φέρη στο τυπογραφείο του κ. Τρίμη που είναι στους αγίους Θεοδώρους, έτσι να συχωρεθούν τά πεθχμένα του, γιατί είναι όρφανό και κλαίει και εδύρεται ή μάνα του που ήρθε γι' αυτή τή δουλειά από τή Κρήτη.